

Četvrtak, 09.06.2011.g.

Neki dan mi je jedna draga sestra u vjeri poslala jedan članak o objavljivanju treće Fatimske tajne, poruke koju Djevica Marija objavila vidjelici Luciji prilikom ukazanja u Fatimi. Nakon toga sam dobio i jedan članak od jedne druge drage sestre u vjeri u kojem su bila opisana Nostradamusova proročanstva a vezana uz vjeru, pape i propast svijeta. Ovakvoga kakav je danas. I još ima raznih proročanstava koja "kolaju" internetom. I čovjek se ponekad zamisli nad njima. Svi smo mi ljudi skloni očekivanju nekih čudesa, volimo čitati i razgovarati o tome što će se dogoditi u budućnosti. Čuditi se tome, bojati se toga, živjeti u nekom iščekivanju.

I od svega toga zaboraviti ove sadašnje trenutke. Ne volimo ove sadašnje trenutke. Vrlo malo ljudi ćete čuti da će govoriti da su sretni i zadovoljni sa ovim svojim sadašnjim životom, radosni u svakom sadašnjem trenutku koji im Gospodin daje.

Ako ništa drugo, onda, kao što je rekla danas moja mama, samo da nam Bog dadne zdravlja. Ja sam ju pogledao pa sam joj se nasmijao. I rekao da smo mi ljudi stalno nezadovoljni i da molimo za to zdravlje tako kao da ćemo živjeti vječno na ovom našem svijetu. I da sam i ja prije tako često drugima zaželio, kada sam im nešto čestitao. Da budu zdravi.

No, u zadnje vrijeme, kako mi Gospodin daje da rastem u vjeri i duhovnosti, DAO MI JE SPOZ
NATI D
A
ZDRAVLJE
NIKAKO
NIJE
ONO
ČEMU
BI
MI
MORALI
TEŽITI
I
ZA
ŠTO
BI
SE
MORALI
MOLITI.
ZDRAVLJE
DUŠE
MOŽDA
DA
ALI
TO
JE
ONO
ŠTO

NAM
NIJE
DATO
JASNIJE SPOZNATI,
SAMO
NASLUĆUJEMO.

Rekao sam svojoj mami da sam zapravo shvatio da je meni, a to i drugima poželim, najvažniji
UNUTRAŠNJI

MIR.
MIR
DUŠE
I
SRCA.
I
DA
SAM
TAJ
MIRA
POČEO
SPOZNAVATI
POLAKO.
ALI
SIGURNO.
I
DA
MI
TAJ
MIR
DAJE
SNAGU
I
DA
ME
UZDIŽE

IZNAD
SVIH
SVAKIDAŠNJIH
PROBLEMA
KOJE
JEDAN
ČOVJEK
IMA U
SVOJEM
ŽIVOTU.
KRISTOV
MIR.

"MIR VAM SVOJ OSTAVLJAM, MIR VAM SVOJ DAJEM."

Jer onaj koji nema taj mir, njemu može biti lijepo i sunčano vrijeme, on neće biti s njim zadovoljan i nešto će već naći za prigovoriti. Ili za neki problem, prvo će okriviti druge oko sebe.

I nasmije se mama i rekne da je i ona tako nekako počela osjećati. Nakon toga što je počela ići svaki dan u crkvu na misu i molitvu. I da sada nekoliko dana nije mogla ići i da joj je to strašno nedostajalo. Da se u crkvi osjeća tako mirno i ispunjeno. Da joj one boli i nemiri duše i srca, životni problemi nje i drugih, u tim trenucima nestanu. A kada izađe iz crkve da se onda lakše s

njima nosi. Da ih jednostavno prihvati kao takve i nastavlja s njima živjeti. Kao npr. rastava njezine kćeri, moje sestre, koja ju je jako pogodila.

Gledao sam ju dok je to govorila i vidio sam da su te riječi izlazile iz njezine duše, da taj mir i iz nje zrači.

A nije baš lako postići taj mir. JER, DA BI GA SE DOBILO, MORA SE PREDATI GOSPODINU
PUSTITI GA

.
U
SVOJ
ŽIVOT
I
ŽIVJETI
PO
NJEHOVIM
ZAPOVIJEDIMA.
I
VEĆ
SAMA
ODLUKA
DA
HOĆEMO
PROMIJENITI
ŽIVOT,
DA
ŽELIMO
DA
GOSPODIN
UPRAVLJA
NAŠIM
ŽIVOTIMA,
POČET
ĆE

NAM
DONOSITI
TAJ
MIR.

Ja nisam "preko noći" došao do svih tih spoznaja. Ne. PRVO SAM MORAO DONIJETI NAJTE
ŽU OD
LUKU.
DA
SE
HOĆU
PROMIJENITI.
SEBE,
SVOJ
ŽIVOT.
I
TO
NE
SAM,
ŠTO
MNOGI
POKLUŠAVAJU SLUŠAJUĆI
RAZNE
SAVJETE
UČENIH
I
MANJE
UČENIH
LJUDI
OKO
NJIH.
NE
MOŽEMO
SAMI.
MORA

POZVATI
GOSPODINA
U
POMOĆ
I
NJEMU
REĆI,
NA
KOLJENIMA:
"GOSPODINE,
ŽELIM
SE
PROMIJENITI.
NE
DRUGI
OKO
MENE.
JA
SE
ŽELIM
PROMIJENITI.
VODI
ME,
GOSPODINE.
NEKA
ME
TVOJ
SVETI
DUH
VODI
I
JAČA!"

Kada sam to i tako učinio krenule su promjene. Najprije sam imao duge razgovore sam sa sobom. JA SAM SEBI, A TAKO I VI BUDITE SEBI, BIO PRVI I NAJVAŽNIJI ISPOVJED

NIK.
PRVO
SAM
SEBI
PRIZNAM
I
ISPOVIJEDIM
ONO
ŠTO
SAM
KASNIJE
PREDAVAO
GOSPODINU.
TO
JE
BILA
BORBA!
NO,
GOSPODIN
MI
JE
TU
BIO
NA
POMOĆ
JER
SAM
GA
POZVAO.
"DAJ
MI
SNAGE
GOSPODINE.
VODI
ME
I
JAČAJ
ME!"

DA JA

I pojma nisam imao što će se i kako dogoditi. BIO SAM SPREMAN NA SVE, JER SAM SE
HTIO
PROMIJENITI,
SVOJ
ŽIVOT,
I
MOLIO
SAM
GOSPODINA
DA
MI
U
TOME
POMOGNE.

Bio sam spreman i za rastavu, i za samački život, i na život u siromaštvu i s malo
materijalnih stvari, negdje na margini društvenih zbivanja.

BIO
SAM
SPREMAN
NA
SVE.
HTIO
SAM
SE
PROMIJENITI.
JA
SAM
SVOJE
POČEO
ČINITI
A
DALJE
SAM
SVE
PREDAO
GOSPODINU.

I vidim i znam da mnogi oko mene žive u trajnom grijehu radi čega se ne mogu ispovjediti,
pričestiti. I teško im je ići na mise. Oni često misle da oni tu ništa ne mogu. TAKO IM ZLO "MA
ŽE O
ČI"
I
POKUŠAVA
IH
ČIM
DUŽE
ZADRŽATI
U
TOM
STANJU.

NO, JA ZNAM, I BOGU HVALA ZA TO, DA I ONI SVE TO MOGU KAO ŠTO SAM MOGAO I
JA.

NO, MORAJU DONIJETI SVOJE ODLUKE, NE ODLUKE DRUGIH. MORAJU DONIJETI ODL
UKU
DA
SE
ŽELE
PROMIJENITI,
SVOJ
NAČIN
ŽIVOTA,

I
DA
IH
GOSPODIN
I
NJEGOV
DUH
U
TOME
VODE.

I TU ĆE IM SE ONDA DOGODITI PREKRASNA SPOZNAJA. DA JE SVE MOGUĆE PO GO
SPODINU.
NEKA
SAMO
ČINE
ONO
ŠTO
MOGU
U
TIM
TRENUCIMA
A
GOSPODINU
NEKA PREPUSTE
DA
IH
VODI.

MA, MI NISMO NI JEDNIM MALIM DJELIĆEM CIJELOG NAŠEG POSTOJANJA SVJESNI
ŠTO
SVE
GOSPODIN
MOŽE
I
KAKVI
SU
NJEGOVI
PLANOVI
ZA
NAS.
TO
SAMO
NJEMU
PREPUSTIMO.
ON
NEMOGUĆE
SITUACIJE
U
DJELIĆU
SEKUNDE
PRETVARA
U
LAKO
MOGUĆE.
ALI,
TREBA
MU
SE
PREDATI
I
TREBA
MU
VJEROVATI
DA
ON
NAJBOLJE
ZNA
ŠTO
JE
ZA
NAS
NAJBOLJE.

NEMOJMO MIJENJATI SVIJET. NE. PRVO MORAMO PROMIJENITI SEBE. OD SEBE MO
RAMO
POČETI.
PUSTITE
SVIJET
I
ŠTO
ĆE
SE
DOGODITI
SUTRA
ILI
PREKOSUTRA
ILI
ZA
100
GODINA.
"DOSTA
JE
SVAKOM
DANU
ZLA
NJEGOVA",
REKAO
JE
GOSPODIN.
NEMOJMO
I
MI
ONDA
SVOJIM
STRAHOVIMA
I
NEMIRIMA
TOME
DOPRINOSITI.
MIJENJAJMO
SEBE
DA
MOŽEMO

PRIHVATITI
ŽIVOT
KAKVOG
NAM
JE
GOSPODIN
ODREDIO.
TO
JE
ONO
ŠTO
MI
MOŽEMO,
OSTALO
ĆE
ON.

MA, SAMO DA DONESEMO ODLUKU DA SE HOĆEMO I TREBAMO PROMIJENITI I VIDJE
T ĆE
MO
ŠTO
SVE
MOŽE
UČINITI
GOSPODIN.

I tako, ja baš i ne razmišljam što će se i kako dogoditi u budućnosti. Hoće li biti "smak svijeta" na ovaj ili onaj način, za 10 ili 100 godina. TO JE GOSPODINOVO. MOJE JE DA ŽIVIM
SADA
I
DA
ČINIM
ONO
ŠTO
JA
MOGU.
I
TO
ME
ČINI
JAKO
SRETNIM
I
ZADOVOLJNIM.

I ČAK SE POMALO VESELIM KADA ĆU JEDNOM SUSRESTI GOSPODINA. KADA DOĐE
ON
I
NJEGOVO
KRALJEVSTVO.
JER
NEKAKO
OSJEĆAM
DA
SAM,
OVAKAV
KAKAV
SADA
JESAM,
DRAG
GOSPODINU.
JER

ČINIM
ONO
ŠTO
MOGU
A
TO
JE
JEDINO
ŠTO
ON
OD
MENE
TRAŽI.

I PONEKAD POSRNEM. ON ME ODMAH DIGNE.

DOĐU DVOJBE. ON IH ODMAH RASPRŠI.

DOĐU KUŠNJE. ON MI ODMAH DADNE DODATNE SNAGE.

ALI, ON VOLI KADA SAM JA NA MISI I PRIMAM GA ŽIVOG. ILI BAREM DA SAM TAMO I
DA
SE
NJEMU
ŽIVOME
KLANJAM.
I
MOLIM
I
SLAVIM.
JER,
SE
TO
NIGDJE
NE
MOŽE
TAKO
KAO
NA
MISI.
TO
JE
ONO
ŠTO
ON
OD
MENE
OČEKUJE.

GOSPODINE MOJ! NEKA ME TVOJ DUH SVETI JAČA I VODI PUTEM KOJI SI TI ZA MEN
E
DABRAO.
DA
SPREMAN
DOČEKAM

SUSRET
S
TOBOM,
OČI
U
OČI,
KADA
BUDE
TVOJA
VOLJA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.